

фольклор Сіверщини, який стосується хліборобської праці та норм поведінки в суспільстві.

Під час гурткової роботи учні залучаються до поглибленого вивчення духової спадщини народу, займаються пошуково-дослідницькою роботою, розвивають самостійність й ініціативність, отримують практичні вміння та навички, вчаться систематизувати і паспортизувати зібраний матеріал. Краєзнавчий матеріал, залучений до уроку, може використовуватись для ілюстрації та конкретизації основного програмового матеріалу; актуалізації знань учнів, їхнього чуттєвого досвіду; збудження інтересу учнів до нової теми; перевірки міцності й усвідомленості знань і вмінь учнів; закріплення та поглиблення вивченого матеріалу; розвитку самостійності учнів і підвищення їхньої активності; зв'язку навчання з життям.

Список літературних джерел:

1. Шрамка (Вишник) Ольга. Кружок как форма социализации личности. Сборник материалов Международной научно-практической конференции «Етнопеддагогика: история и современность». М.: Мозырь : 2013. С. 162-172.

2. Пангелов Б. П. Організація і проведення туристсько-краєзнавчих подорожей : навч. посіб. К. : Академвидав, 2010. 248 с.

Гула Л. В., викладч-асистент (ORSID: 0000-0002-5775-9478)
Миколаївський Національний аграрний університет, м. Миколаїв

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ЯК ОДИН ІЗ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДХОДІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У наш час глобальної інформатизації суспільства, жорсткої конкуренції і швидких змін найбільш розвинені і успішні країни направляють свою державну політику в напрямі модернізації освітньої діяльності, а саме на підготовку нового покоління фахівців, здатних конкурувати на сучасному ринку праці, здатних діяти в нестандартних ситуаціях і адаптуватися в сьогоdnішніх умовах. У цьому контексті перед нашою державою теж виникає проблема відшукування ефективних шляхів та інноваційних підходів, що сприяють якісній підготовці майбутніх фахівців з різних спеціальностей.

Одним з можливих способів вирішення цього завдання є цифровізація освітнього процесу вищих навчальних закладів, оскільки саме вузи є осередками проектування новітніх технологій і служать стартовими майданчиками для реалізації інновацій, в цілому забезпечує розвиток будь-яких сфер людської діяльності і сприяє соціально-економічному зростанню.

Дослідження поняття «цифровізація» та похідних від нього доводить, що у науковому середовищі воно з'явилося нещодавно і пов'язано із масштабним проникненням інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) у повсякденне життя сучасного суспільства. Цифрові технології дозволяють маніпулювати

даними з високою швидкістю, в тому числі при передачі по аналоговим (безперервним) або по цифрових каналах зв'язку (аналого-цифрові / цифро-аналогові перетворення, кодування, модуляції / демодуляція сигналу) [2].

Враховуючи такі стрімкі темпи науково-технічного прогресу, виникла необхідність здійснення цифрової революції і в сфері освіти, оскільки сучасне інформаційне суспільство вимагає принципово нових підходів до здобуття якісної освіти. У цьому контексті варто відшукувати нові шляхи, засоби і способи з підготовки висококваліфікованих фахівців, які володіють основам цифрової грамотності і будуть здатні до розробки, впровадження та поширення цифрової освіти. Цього завдання можна досягти шляхом якісно налаштованого освітнього процесу в стінах вищої школи.

З огляду на це, одним із основних завдань в напрямку цифровізації освітнього процесу в закладах вищої освіти (ЗВО) є чітке визначення поняття «цифровізація» і визначення її основних орієнтирів в освіті. Саме сучасна інформаційна спільнота вкладає в поняття «цифровізація» такий зміст «цифровий спосіб зв'язку, записи, передачі даних за допомогою цифрових пристроїв». У той же час, А. Марей розглядає цифровізацію як зміну парадигми спілкування і взаємодії один з одним і соціумом [3]. Е. Л. Вартанова, М. І. Максеєнко, С. С. Смирнов уточнюють зміст цього поняття - це не тільки переклад інформації в цифрову форму, а комплексне рішення інфраструктурного, управлінського, поведінкового, культурного характеру [1].

Можна зауважити, що розвиток мобільних комунікацій є базовими технологіями цифровізації. Цифровізація сприяє спрощенню навчально-освітнього процесу, роблячи його більш гнучким, пристосованим до реалій сучасного дня, що у свою чергу забезпечує формування конкурентоспроможних фахівців. В освіті цифровізація спрямована на забезпечення безперервності процесу навчання, тобто навчання протягом життя, а також його індивідуалізації на основі технологій просунутого навчання. В результаті аналізу особливостей цифрових технологій та процесу цифровізації в ЗВО нам вдалося зробити висновок, що завдяки цифровим технологіям освітній процес стає мобільним, диференційованим та індивідуальним. При цьому вони не замінюють викладача, а гармонійно доповнюють його. Заняттям, що побудовані на засадах використання цифрових технологій, властиві адаптивність, керованість, інтерактивність, поєднання індивідуальної та групової роботи, а також часова необмеженість навчання.

Окрім цього, цифрові технології надають ряд нових можливостей, як для викладачів так і для студентів, а саме: отримання задоволення від захопливого процесу спілкування і пізнання; автоматизація більшої частини викладацької роботи, вивільняючи час на пошук, спілкування, самовдосконалення, індивідуальну роботу зі студентами; забезпечення зворотного зв'язку; відчуття студентів зі слабкою підготовкою в ролі лідера, що загалом сприяє успіху усієї академічної групи; корекція індивідуального розвитку майбутніх фахівців; підвищення ефективності управління освітнім процесом та освітою у цілому.

На нашу думку, основними напрямками цифровізації вищої освіти у нашій державі являються:

- створення освітянських ресурсів та цифрових платформ із підтримкою інтерактивного та мультимедійного контенту для загального доступу ЗВО;
- розроблення та впровадження інноваційних комп'ютерних, мультимедійних і комп'ютерно-орієнтованих засобів навчання та обладнання для створення цифрового навчального середовища;
- організація вільного доступу до Інтернету студентів у навчальних аудиторіях вишів;
- розвиток дистанційної форми освіти із використанням когнітивних та мультимедійних технологій.

Список літературних джерел:

1. Гаврілова Л. Г., Топольник Я. В. Цифрова культура, цифрова грамотність, цифрова компетентність як сучасні освітні феномени // Інформаційні технології і засоби навчання, №5, Том 61, 2017.– С. 1-14.
2. Краус К.М., Краус Н.М., Голобородько О.П. Цифрова економіка: тренди та перспективи авангардного характеру розвитку // Ефективна економіка, №1 2018.
3. Малик І.П. Тенденції розвитку інформаційної економіки в Україні // Вісник Східноєвропейського університету економіки і менеджменту, №14, 2013. – С. 25-34.

Данченко І. О., д.п.н., доцент (ORCID: 0000-0003-0103-8142)

Державний біотехнологічний університет, м. Харків

ДИДАКТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ АГРАРНОЇ СФЕРИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Однією з особливостей професійної підготовки сучасних фахівців аграрної сфери є необхідність формування їх дослідницької компетентності, адже в умовах сільськогосподарського виробництва вони мають бути джерелами наукових знань, носіями новацій, осередками наукових винаходів. При цьому такий фахівець повинен бути вмілим дослідником, який на основі наукових підходів може знайти нестандартні рішення, обґрунтувати нові алгоритми вирішення проблеми, запропонувати інноваційну модель розвитку тощо. Така діяльність має базуватися на дослідницьких якостях, творчих здібностях, знаннях теорії та практики наукових досліджень, високому рівні емпіричної культури [2].

Незважаючи на значну кількість наукових робіт, проблема формування ДК майбутніх аграріїв не отримала достатнього висвітлення у педагогічній науці, актуальним залишається виконання відповідного системного педагогічного дослідження. Ця особливість вимагає від професійної освіти